

Pogovor z **Majo Jerman Bratec**

RADIO KOPER, 12.10.2016, **ODPRTO ZA SREČANJA**, 20:00

V oddajo Odprto za srečanja smo tokrat povabili **Majo Jerman Bratec**, novo direktorico Slovenskega narodnega gledališča Nova Gorica. Petletni mandat je nastopila sredi avgusta, sicer pa je vso dosedanjo poklicno pot, sicer umetnostna zgodovinarica in etnologinja gradila v kulturnih institucijah, nazadnje kot vodja območne izpostave Javnega sklada za kulturne dejavnosti v Novi Gorici. Z **Majo Jerman Bratec** se pogovarja Ingrid Kašca Bucik.

INGRID KAŠCA BUCIK: Lep dober večer voščim **Maji Jerman Bratec**, novi direktorici Slovenskega narodnega gledališča v Novi Gorici. Pozdravljeni.

MAJA JERMAN BRATEC: Prav lep dober večer.

KAŠCA BUCIK: In dobrodošli seveda tokrat v popolnoma drugi vlogi, sicer ste na naših radijskih valovih velikokrat gostovali seveda kot vodja območne enote Javnega sklada za kulturne dejavnosti, zdaj pa v novi vlogi. Čestitke seveda in vso srečo pri vodenju gledališke hiše.

JERMAN BRATEC: Hvala lepa za čestitke in dobre želje.

KAŠCA BUCIK: Pravkar ste se vrnili z mednarodnega gledališkega festivala Mess v Sarajevu, to je bil nekdaj, upam in verjamem, da tudi še danes, renomiran gledališki dogodek, kakšni so vaši vtisi, kako se ta festival odvija dandanes?

JERMAN BRATEC: No, zagotovo je ta festival še vedno, vsaj v tem delu Evrope, renomiran gledališki dogodek. Moram reči, da sem bila presenečena nad številom in izborom predstav. Moram reči, da sem morda to tudi tako kot kuriozitetu povem, da sva skupaj z gospo Martino Mrhar, dramaturginjo in trenutno umetniško vodjo v našem gledališču, si ogledali tudi nagrajeno predstavo prvič v Sarajevu, to je predstava Slovenskega narodnega gledališča Drama Ubu in nagrajeno predstavo in mislim, da je to pravzaprav tudi pokazatelj, kakšno je dandanašnji stanje gledališča na bom rekla prostoru tudi nekdanje Jugoslavije. Moram reči, da je druga nagrajena predstava je bila tudi slovenska predstava, in sicer je bilo to naše neodvisno Gledališče Glej, kar pomeni, da smo Slovenci na tem področju zelo, zelo uspešni.

KAŠCA BUCIK: Lepo je to slišati, vsekakor o tem bova kasneje še govorili, zdaj pa tisto vprašanje, ki so vam ga zagotovo v času tako izbora novega direktorja **SNG** Nova Gorica kot tudi po tem številni zastavljali, pa morda vam ga še bodo, zakaj ste se pravzaprav odločili za to, prvič, da se podate ne bom rekla v bitko, ampak v vodenje novogoriške gledališke hiše oziroma nacionalne hiše?

JERMAN BRATEC: Tako bom rekla, verjetno bi novodobni menedžerki na to odgovorili kot iz topa., stvar je pa morda nekoliko bolj kompleksna. Človek, ki je zapisan kulturi pravzaprav že vse življenje, vsaj vso delovno dobo, pa morda tudi prej, v nekem segmentu, v nekem času pride do neke točke, ko morda ne ve, ne da ne zna, ampak ne vem, kako naprej. Morda so se na delovnem mestu, ki sem ga kot vodja območne izpostave Javnega sklada opravljala bom rekla skoraj 20 let, morda se tam človek na ek način izpoje, morda se zdi, da si že veliko novega vpeljal, veliko novega naredil in nekako se mi zdi, da prideš do trenutka, ko pravzaprav si rečeš, zdaj pa je tega dovolj, zdaj pa kljub temu, da nisem rosno mlada, si želim nekaj novega, nekega novega izziva, moj problem je pa seveda v tem, da nikoli ne odneham. Moj problem je v tem, da vedno hočem nekaj novega, hočem nekaj izvirnega, da temu tako rečem in nenazadnje hočem tudi nekaj narediti in glede na to, da je Slovensko narodno gledališče nacionalnega pomena ali pa primorsko gledališče, si zasluži stabilne razmere, si zasluži, da v tem prostoru, ki je pravzaprav njegova priložnost, dela dobro in da dela še boljše in to je pravzaprav moja vizija, da v tem gledališču delamo še boljše kot je gledališče delalo do zdaj. imamo krasen ansambel, imamo mlad ansambel, morda enega najmlajših v Sloveniji in mislim, da tudi glede na prostor lahko naredimo marsikaj.

KAŠCA BUCIK: Vsaka nova metla, pravimo, prinese v prostor, v življenje nekaj novega, rekli ste seveda, da so potrebne novosti, da si vedno želite nekaj novega, da želite inovativnosti, zdaj želite iskati, nove poti začrtati, rekli ste, kaj je vaša vizija, ampak vendarle morda nekoliko bolj opisno, kako vidite to pot, kaj so nekonkretne, ampak ja, kaj so tiste stvari, ki jih želite spremeniti in novosti, ki jih želite vpeljati v delo tega gledališča?

JERMAN BRATEC: No, če se obrnemo predvsem na odnose v gledališču, te je nujno potrebno ne bom rekla izboljšati, ampak spraviti na nivo bomo rekli kolegialnosti, na nivo, kjer se ustvarjajo prijetna vzdušja in s tem v zvezi tudi prijetno delo. Seveda gledališče ima dva odra, imamo manjši oder, imamo veliki oder in mislim, da sta to tudi dve priložnosti, ki jih je potrebno tudi v današnjem času, ko čeravno nacionalno gledališče in nacionalna usmeritev gledališča predvideva neke določene stvari, se tudi širše odpreti v ne samo v svet, ampak tudi v nekonvencionalne produkcije, treba se je odpreti tudi na druge umetnostne zvrsti, seveda vse s predznakom uprizoritvenih umetnosti. To je moja vizija. Seveda imamo pa v bistvu vsi Novogoričani željo in nostalgijo po tem, kar smo včasih v mestu imeli.

KAŠCA BUCIK: O tem vas bom povprašala malce kasneje, eno novost ste vpeljali takoj na začetku vašega direktorovanja oziroma vašega mandata, poznana je dikcija dnevi odprtih vrat, dnevi odprtih vrat, vi pa ste v gledališču organizirali, pripravili noč odprtih vrat, kar je seveda nekako bolj primerno za gledališče. V gledališče vendarle po pravilu ne hodimo čez dan in zelo uspešna je bila ta gesta, ta pobuda.

Država: Slovenija

Sreda

Doseg: 30.000

Trajanje: 29:00

2 / 5

JERMAN BRATEC: Ja, res je, jaz mislim, da smo dandanašnji v času, ko se moramo promovirati v vseh segmentih in na vseh možnih nivojih in odločili smo se skupaj s sodelavci, da pripravimo to Noč odprtih vrat, za katero moram reči, da nam je res izjemno uspela. Imeli smo dve predstavi na velikem odru in malem odru, nekako okrog 500 obiskovalcev smo zabeležili na obeh predstavah in predvsem pa smo bili veseli tudi zanimanja za ogled gledališke stavbe in vsega, kar temu pritiče.

KAŠČA BUCIK: Marsikdaj je bilo nekako v zraku, da je zanimanje za gledališče v Novi Gorici, da upada, ampak prav ta poteza kaže na to, da je morda potrebno poiskati drugačne poti.

JERMAN BRATEC: Vsekakor. Mislim, da se moram z vami strinjati, da je to pot, ki smo jo, ta pot, ki smo jo ubrali, verjetno prava pot in že imamo v planih, kako bomo te poti še nadgrajevali in jih jim prirejali stvari za širši krog potencialnih obiskovalcev, ki jih seveda gledališče potrebuje. Ampak naj pri tem omenim, da tudi letošnji vpisi abonmaja niso slabši od lanskih.

KAŠČA BUCIK: In prihodnje leto upanje, da bodo še boljši.

JERMAN BRATEC: Absolutno, delamo na tem.

KAŠČA BUCIK: Tako, gradite novo zgodbo bi rekli oziroma jo nadgrajujete.

JERMAN BRATEC: Nadgrajujemo.

KAŠČA BUCIK: Malo bomo ta klepet prekinili z glasbo, in sicer si bomo privoščili Iztoka Mlakarja, zato ker je tudi on član igralskega ansambla **SNG** Nova Gorica in tako željo ste izrazili, da bo glasba danes nekako tako ali drugače v povezavi z gledališčem.

(glasba)

KAŠČA BUCIK: **Majo Jerman Bratec** gostimo, novo direktorico **SNG** Nova Gorica v današnji oddaji Odprto za srečanja in seveda o čem, o gledališču bova govorili še tudi v nadaljevanju te oddaje. Rekli ste, gospa **Jerman Bratec**, da želite to gledališče, čeprav ima dolgo tradicijo in je uveljavljeno tako v ožjem, lokalnem prostoru kot slovenskem, pa tudi izven slovenskih meja še bolj umestiti v najširši slovenski in seveda evropski kulturni prostor, kje so te niše, ki jih vidite?

JERMAN BRATEC: No, moram reči, da ravno zdaj, na festivalu v Sarajevu smo poleg ostalega navezovali tudi stike, na festivalu so seveda ljudje iz različnih gledališč, tako iz Nemčije, tako iz Francije, skratka iz evropskega prostora, tam smo kar nekaj stikov navezali in mislim, da bodo uspešni, so pripravljene tudi na sodelovanje z nami in mislim, da je res že čas, da se te ustaljene koprodukcije, ki jih imamo v okviru slovenskega prostora, razširijo tudi v evropski in bom rekla tudi bivši jugoslovanski prostor, nenazadnje ali koprodukcije, navezovali smo tudi stike s pomembnimi režiserji, ki jih želimo povabit v naše gledališče in mislim, da nam bo seveda ne v prvi sezoni, ampak s časom, da nam bo to uspelo.

KAŠČA BUCIK: Vsi, ki živimo v Novi Gorici že mnogo let in seveda imamo radi teater, kot pravimo, se nekako z nostalgijo spominjamo časov, ko je bila Nova Gorica svojevrstna gledališka meka. Namreč ne smemo pozabiti na Srečanje malih odrov v Novi Gorici, ko so se tu zvrstile najeminentnejše predstave celotnega jugoslovanskega prostora, to so bile predstave, za katere, če se spomnim denimo »Goljubnače« se do zadnjega niti ni vedelo, ali bodo dovolili predstavo odigrati ali ne, skratka Nova Gorica je dejansko bila eno samo gledališče, po pet, celo pet predstav dnevno na različnih prizoriščih, sprašujem vas, tudi vi se zagotovo tega spomnite, lahko računamo, da bodo šla razmišljanja tudi v to smer?

JERMAN BRATEC: Seveda se teh časov vsi zelo radi spominjamo, bilo je res imenitno vzdušje v našem mestu, seveda časi se spreminjajo, z njimi se spreminjajo tudi oblike in forme, seveda tudi sama sem velikokrat razmišljala o tem, ampak vendarle ne da je tu cela vrsta preprek, preprek jaz ne priznavam, ampak vendarle stvari so se nekoliko spremenile. Financiranje je vedno bolj vprašljivo, seveda pa razmišljamo o nekaterih oblikah tovrstnega dogajanja v tem novogoriškem prostoru in seveda v povezavi z drugimi partnerji in v povezavi z nekimi evropskimi sredstvi, ki jih je prav na ta način možno pridobiti, tako da upajmo, da v naslednjih letih dobimo festival, ki mu morda ne bomo rekli Srečanje malih odrov, ampak ga bomo poimenovali drugače, in seveda verjetno to ne bo festival, ki je omejen samo na ta naš ožji prostor, ampak, da bo to najmanj evropsko usmerjen festival.

KAŠČA BUCIK: V kulturi in inštitucijah kulture delujete seveda ves čas vašega poklicnega dela in razmere zagotovo dobro poznate, zdaj ste pač zamenjali inštitucijo in ste v gledališču, tako da ni to nekaj povsem novega, kaj se vam zdi, kakšen je odziv okolja, vseh tistih, ki bi jih k partnerstvu lahko povabili, kakšno formulo ali način boste izbrali, da jih prepričate, da denimo brez nacionalnega gledališča je ta prostor mnogo, mnogo siromašnejši kot sicer, bi bil seveda?

JERMAN BRATEC: Absolutno **novogoriško gledališče** bo nacionalno gledališče kot tako ostalo, mislim, da o tem tako rekoč ni dvoma. Seveda so pa določeni problemi, ne samo v **novogoriškem gledališču**, ampak na vseslovenski gledališki sceni, finančnih sredstev ne bo vedno več, na to žal ne moremo upati, predvsem ne iz tega državnega vira. Finančna sredstva bo potrebno iskati tudi drugod, prej sem že omenila evropske projekte, nenazadnje morda bo treba tudi močno povečati tržni dele, ne samo našega gledališča, govorim generalno, nenazadnje se pa na nivoju ministrstva za kulturo pripravljajo posodobitve kulturnega sektorja, kakšne bodo te posodobitve seveda ne vemo. V nekem segmentu bodo sigurno ugodnejše za delovanje gledališč, predvsem mislim tukaj na te naše administrativne zadeve, ki jih je res preko mere, kakšne pa bodo druge usmeritve, tega pa žal še ne vemo.

KAŠČA BUCIK: Kot človek, ki delujete ves čas v kulturi, kot pravimo že nekaj desetletij, a ne, čisto osebno vas vprašam, kaj menite, je denarja v kulturi dovolj, pa je morda nepravilno razporejen ali nepravilno porabljen ali ga je zares tako zelo premalo, kot slišimo?

JERMAN BRATEC: Pravzaprav je na to težko odgovoriti. Jaz bi skorajda lahko rekla, da za dobre programe v kulturi denarja pravzaprav ne primanjkuje. Problem v kulturi pa je infrastruktura in sredstva za ne samo vzdrževanje, ampak predvsem posodabljanje infrastrukture. **Novogoriško gledališče** je seveda novo gledališče, ampak kljub temu je staro nekaj, 25 let in že potrebuje večje finančne vložke v posodabljanje, ker vemo, da trendi uprizoritveni so ne samo človek in ne samo glas, ampak vse še kaj drugega in tu nastajajo problemi v slovenskem prostoru.

KAŠČA BUCIK: Že ob nastopu mandata ste jasno povedali, da bi v gledališče prihajate kot menedžer, kot direktor, ne seveda kot umetniški vodja, boste imeli dovolj močne pesti, da jih boste prepričali, da, in našli poti, da bo se našel denar seveda za to ne samo nujno vzdrževanje, konec koncev tudi za posodobitve, kot pravite.

JERMAN BRATEC: Mislim, da to ne bo prav enostavna pot, mislim, da bo to pot, za katero bo potrebno veliko angažmaja izven utečenih poti financiranja.

KAŠČA BUCIK: Srečno vam želim na tej poti, zdaj pa si privoščiva nekaj glasbe.

JERMAN BRATEC: Hvala.

(glasba)

KAŠČA BUCIK: V pogovoru z novo direktorico **SNG Nova Gorica Majo Jerman Bratec** ostajamo seveda pri gledališču, kje pa, ne, to je postalo zdaj vaš način seveda življenja.

JERMAN BRATEC: Življenja, ja.

KAŠČA BUCIK: To je pač tako pri takih poklicih bom rekla oziroma pri takih službah. Vi ste seveda z gledališčniki, čeprav ljubiteljskimi, imeli veliko opravka v vsem tem času, zdaj ste v profesionalni gledališki hiši, je kakšna bistvena razlika?

JERMAN BRATEC: No, pravzaprav na mojem prejšnjem delovnem mestu nisem imela opravka zgolj in samo z gledališkimi ljubitelji, ampak tudi s profesionalci, ki so te gledališke ljubitelje vodili. Moram reči seveda so razlike, profesionalni gledališčniki so pač profesionalci, ki svoji stroki strežejo tako, kot je to potrebno. Ljubitelji pa so ljudje, ki si želijo svoj prosti čas preživljati na nekoliko drugačen način in mislim, da je to zelo krasen način preživljanja prostega časa, kreativen način preživljanja prostega časa, nenazadnje pa moramo ugotoviti, da pravzaprav vsa naša profesionalna scena temelji na ljubiteljski.

KAŠČA BUCIK: Torej gledališki ansambel bomo rekli, seveda celotna hiša je občutljiv organizem, še posebej pa zagotovo ta umetniški del ansambla je zelo občutljiv organizem, je potrebno seveda veliko in poznavanja in razumevanja nekoga, ki je na tem vodilnem mestu, no, vam bi rekli te igralske ali pa umetniške seveda krvi ne manjka, se pretaka po vaših žilah. Zanimivo je to, če ste karkoli povzeli po vaših prednikih, vaš dedek, če se ne motim, je bil igralec in med drugim tudi dobitnik Boršnikovega prstana, to drži?

JERMAN BRATEC: Drži, moj dedek Ivan Janez Jerman je bil gledališki igralec z zanimivimi zgodbami svojega gledališkega življenja, obdobje je bil tudi rektor Akademije za radio, film in televizijo, takrat se morda ravno ni tako imenovala, kot ste rekli, dobitnik Boršnikovega prstana, predvsem pa krasen pripovedovalec zgodb, ob katerih smo zrasi in že na ta način nam je vcepil bom rekla ljubezen do lepe slovenske klene besede in seveda tudi ljubezen do gledališča že kot prav majhna punčka sem z njim odhajala v Dramo in si ogledala pač vse predstave, ki so bile za mojo starost takrat primerne, Drama se je takrat seveda še ukvarjala tudi s produkcijo za najmlajše, no in če lahko tako kot zanimivost povem, ko sem se nekje v zadnjih letnikih gimnazije odločala o tem, kaj bi rad a v življenju počela, ne, sem razmišljala o tem, da bi se vpisala na režijo ali da bi se vpisala na dramaturgijo in seveda sem šla h komu drugemu kot k mojemu dedku, da se o tem pogovorim. Žal debate o tem sploh ni bilo in sploh ni bila mogoča. Dejal je samo, če se boš tako odločila, bom uporabil ves svoj vpliv, da ti to onemogočim.

KAŠČA BUCIK: In potem je prišla odločitev za umetnostno zgodovino in etnologijo.

JERMAN BRATEC: In potem sem se odločila za umetnostno zgodovino in etnologijo, ker poznavajoč svojega dedka sem vedela, da bi se to res zgodilo.

KAŠČA BUCIK: Da ne bi bilo možnosti.

JERMAN BRATEC: Ne bi bilo možnosti.

KAŠČA BUCIK: Rekli ste režija ali dramaturgija, jaz sem vas pa želela vprašati, so kdaj po vaših mislih, po vaši fantaziji, ne vem, hodile želje po tem, da bi postali igralka?

JERMAN BRATEC: Ne, nikoli.

KAŠČA BUCIK: Nikoli.

JERMAN BRATEC: Nikoli.

KAŠČA BUCIK: In tudi v življenju?

JERMAN BRATEC: In tudi v življenju ne igram.

KAŠČA BUCIK: Ne igrate.

JERMAN BRATEC: Ne, skušam biti čim bolj neposredna in upam, da mi to uspeva.

Država: Slovenija

Sreda

Doseg: 30.000

Trajanje: 29:00

4 / 5

KAŠČA BUCIK: Da vse, kar rečete, bom rekla sogovornik razume.

JERMAN BRATEC: Ja, upam, da je temu tako.

(glasba)

KAŠČA BUCIK: Kot je običaj seveda nocoj poslušamo glasbo po izboru naše gostje **Maje Jerman Bratec**, kaj sicer radi poslušate, kakšna glasba vam je všeč?

JERMAN BRATEC: Pravzaprav mi je všeč raznovrstna glasba, ampak če se že moram odločit, kaj nam je najbolj všeč in kaj najraje poslušam, je to zagotovo klasična glasba. Danes je moj izbor seveda nekoliko drugačen, zato ker sem nova v gledališču, pa se mi zdi prav, da izpostavimo tudi glasbenike, ki so odlični glasbeniki, poleg tega, da so tudi igralci.

KAŠČA BUCIK: Kakšne predstave gledališke radi gledate?

JERMAN BRATEC: Ja, morda bi bilo vprašanje bolje zastavljeno, kakšne predstave gledališke ste radi gledali.

KAŠČA BUCIK: Ja.

JERMAN BRATEC: Ker zdaj rada gledam vse gledališke predstave.

KAŠČA BUCIK: Tudi morate jih.

JERMAN BRATEC: Pa ne samo zato, ker jih moram, ampak to je čista preprosta zvedavost.

KAŠČA BUCIK: Morda z nekega drugega vidika, ja.

JERMAN BRATEC: In možnost, da to pravzaprav počneš, a ne, ker te možnosti prej nekako ni bilo, a ne, niti ne časa, da bi se človek povsem posvečal tistemu, kar ima pravzaprav rad.

KAŠČA BUCIK: Je kakšen žanr, ki vam je posebej blizu?

JERMAN BRATEC: Pravzaprav bi se težko odločila, morda bi lahko rekla, da so mi manj pri srcu komedije kot kakšne resnejše in tehtnejše zadeve in seveda resnejši in tehtnejši teksti.

KAŠČA BUCIK: Ja, pa še o filmu vas bom povprašala.

JERMAN BRATEC: To je pa povsem druga zgodba. Pri filmu pa seveda spremljam vse tisto, kar je dobro in kar velja za dobro, ampak če me čisto tako intimno vprašate, pa najraje gledam kakšne zgodovinske filme.

KAŠČA BUCIK: Ste umetnostna zgodovinarica in vas bom seveda tudi to vprašala, so kakšni avtorji, ki so vam posebej pri srcu, verjamem, da so?

JERMAN BRATEC: Joj, cel kup jih je. Moram reči, da pravzaprav kot umetnostna zgodovinarica se z umetnostno zgodovino kot profesijo že zelo dolgo ne ukvarjam, na začetku moje poti sem bila nekako v Knjižnici Cirila Kosmača v Tolminu vodja galerije in sem se ukvarjala tudi z likovno kritiko, potem je prišlo obdobje, ko preprosto za to ni bilo več časa, ampak tudi tukaj imam tak širok diapason umetnikov, kiparjev, slikarjev, vizualnih umetnikov nasploh, ki so mi pri srcu. Če začnemo s Spacalom.

KAŠČA BUCIK: Mogoče.

JERMAN BRATEC: Recimo, če začnemo v naših krajih, je za mene Spacal umetnik, ki mi je izjemno blizu, če gremo v evropsko svetovno področje, je pa niz teh slikarjev, kiparjev tolikšen, da bi pravzaprav težko koga izpostavila.

KAŠČA BUCIK: Naj ostane pri tem seveda, kaj pa **Maja Jerman Bratec** rada počne, kadar ni v službi, čeprav ste vse življenje v takih službah, ki pravzaprav niso službe, ampak način življenja?

JERMAN BRATEC: Ja, **Maja Jerman Bratec** res živi način življenja, ki je skladen z delom, ki ga opravljam seveda, nenazadnje to postane v bistvu način življenja tudi cele familije. Kadar pa imamo čas, pa **Maja Jerman Bratec** rada kuhinari, rada hodi na morje, rada bere, rada posluša glasbo, rada se družijo s prijatelji.

KAŠČA BUCIK: Mislim, da kolikor mi je znano, ste seveda, da ne rečem kuharica, ampak odlična oblikovalka in seveda pripravljavka hrane.

JERMAN BRATEC: Ja, hvala lepa, to je pač tista kreativnost, ki je morda drugje ne morem izživeti.

KAŠČA BUCIK: Vrniva se h gledališču. V tem letu seveda sezona se je začela, prvo predstavo smo že videli, čakajo nas še ostale premierne predstave, pa še kar nekaj gostovanj, vi niste zasnovali sezone, ampak jo boste seveda izpeljali, gre za zanimivo sezono, kako gledate vi nanjo?

JERMAN BRATEC: Moram reči, da je sezona zelo zanimiva. Morda je še zanimivejša po tem, ko nastaja, a ne. Jaz, ko sem naprej prebirala te najave, kakšna je bila ta sezona, sem bila nekoliko skeptična, ampak že zdaj, po prvi premieri, ki mislim, da je bila odlična, in tudi po drugi koprodukcijski premieri, ki je bila v Kranju, v Novi Gorici bo pa naslednji teden, moram reči, da so teksti odlični, izvedbe pa še toliko boljše in nadejam se, da bo tako tudi v bodoče, vsaj kar vidimo v teatru, ko potekajo vaje še za dve prihodnji premieri.

KAŠČA BUCIK: Ob tem pa seveda bomo v teatru v novi Gorici lahko videli tudi kar nekaj zanimivih predstav drugih gledališč, kar zadnja leta postaja vse bolj praksa gledališča in to je tudi prav, ne?

JERMAN BRATEC: Mislim, da je to prav, je krasno, da imamo svoje gledališče v mestu, ampak mislim, da je prav, da se publika sooča tudi s tem, kar se dogaja in kar nastaja v naši neposredni bližini. Mislim, da so tudi predstave tehtno izbrane in da bo imela publika veliko užitka ob gledanju le teh.

KAŠČA BUCIK: Ansambel se je precej pomladil, novi obrazi, novi pristopi, novi pogledi, zagotovo vam to kot človeku, ki vedno išče nekaj novega, predstavlja svojevrstno zadovoljstvo.

Država: Slovenija

Sreda

Doseg: 30.000

Trajanje: 29:00

5 / 5

JERMAN BRATEC: Ja, kaj naj rečem drugega, lepo je, lepo je v gledališču videti mlade obraze, lepo je videti neko novo, mlado energijo, seveda pa ne smemo pozabiti tudi na naše dolgoletne stalne člane gledališča, ki so nadvse imenitni in ne smemo pozabiti nanje.

KAŠČA BUCIK: Če skleneva tale najin nocojšnji klepet, gospa **Jerman Bratec**, kakšno podobo gledališča vidite, če se zazrete v prihodnost?

JERMAN BRATEC: Kakšno podobo gledališča vidim, če se zazrem v prihodnost? Jaz upam, da bo naše gledališče še vedno repertoarno gledališče, jaz upam, da bo naš mladi oder, da temu rečem eksperimentalni oder, da bo odprt vsej, ne vsej, ampak tudi kvalitetni neodvisni produkciji, da bomo uspeli, kot sva se že menili tekom večera, občinstvu in strokovni javnosti nuditi neko obliko festivala, ki bo zanimiv in nenazadnje, da bo gledališče pravzaprav del ne samo kulturne ponudbe, ampak del življenja našega mesta, Nove Gorice. Morda še to, večjo pozornost bi si želela posvetiti tudi mladim in najmlajšim, seveda to ne bo moč izvesti samo z našo produkcijo, ampak mislim, da bo treba ponudbo za najmlajše in malo manj mlade okrepiti.

KAŠČA BUCIK: Naj se vse to zgodi. Hvala, da ste bili naš gost, da ste z nami delili vaša razmišljanja, vaša mnenja in seveda vaše vizije. Srečno vam pri vašem delu in našem gledališču v prihodnje.

JERMAN BRATEC: Hvala lepa za povabilo.